

จดหมายข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ 1/2566

กรมพัฒนาฝีมือแรงงานอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานทอดถวาย ณ วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร จังหวัดน่าน

นายประทีป ทรงลำยอง อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เปิดเผยว่า ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน อัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๖๕ ไปถวายพระภิกษุสงฆ์ซึ่งจำพรรษากาลถ้วนไตรมาส ณ วัดพระธาตุช้างค้ำวรวิหาร ตำบลในเวียง อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน โดยมีผู้บริหารข้าราชการ และเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมถึงประชาชนผู้มีจิตศรัทธาในพื้นที่จังหวัดน่าน เข้าร่วมในพิธีดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ร่วมทำบุญ เป็นจำนวนเงิน ๑,๘๗๒,๑๑๙ บาท (หนึ่งล้านแปดแสนเจ็ดหมื่นสองพันหนึ่งร้อยสิบเก้าบาทถ้วน) เพื่อนำไปทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา และพระอารามหลวงพร้อมสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามสืบไป

เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายให้กองบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นผู้แทนเข้าร่วมการสัมมนาสาธารณะ “โครงการพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย” จัดโดยสถาบันพระปกเกล้าและสำนักงาน ป.ป.ช. ณ ห้องภูวนาถประชาธิปก สถาบันพระปกเกล้า

ในการสัมมนามีปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “การยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (CPI) ของประเทศไทย” โดยศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ซึ่งกล่าวว่าปัจจุบันประเทศไทยมีคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตอยู่อันดับที่ ๑๑๐ จาก ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก โดยสิ่งสำคัญในการแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันคือการสร้างวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมที่ปฏิเสธการทุจริต รวมทั้งสร้างสังคมที่ไม่ยอมรับคนโกง สร้างคุณค่าของสังคมให้ปฏิเสธการทุจริต

จากนั้นได้มีการนำเสนอรายงานผลการศึกษาตามโครงการ โดยดร. สติธร ธนานิธิโชติ ผู้อำนวยการสำนักนวัตกรรมการพัฒนาเพื่อประชาธิปไตย สถาบันพระปกเกล้า ซึ่งกล่าวว่าระยะเวลา ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมามีผลคะแนน CPI ในระดับคงที่อยู่ที่ ๓๕ - ๓๗ คะแนน โดยได้มีการศึกษาประเทศที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับดัชนี CPI ๖ ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เอสโตเนีย อูรุกวัย อินโดนีเซีย และเวียดนาม โดยเสนอวิธีการแก้ไข ได้แก่ การสร้างกฎหมายและระบบองค์กรเพื่อตรวจสอบจัดการการทุจริตการบังคับใช้กฎหมาย และสร้างความเข้มแข็งขององค์กรตรวจสอบและการตื่นตัวของภาคประชาชนและสื่อมวลชนที่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน of หน่วยงานต่าง ๆ

อุทาหรณ์วินัยตามคำพิพากษาของศาลปกครอง

เรื่อง เรียกรับเงินและบอกเฉลยแก่ผู้สมัครสอบลูกจ้างชั่วคราว

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กฎหมายที่ใช้บังคับขณะกระทำผิดวินัย)

มาตรา ๘๒ วรรคสาม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นการความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ปัจจุบันคือ มาตรา ๘๕ (๗))

มาตรา ๙๘ วรรคสอง การกระทำความผิดอาญาได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ปัจจุบันคือ มาตรา ๘๕ (๔))

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๗๓/๒๕๕๗

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำพยานในการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว พยานทุกคนเป็นประจักษ์พยานซึ่งเป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง และได้ให้การสอดคล้องต้องกันว่า ก่อนสอบผู้ฟ้องคดีได้เรียกรับเงินรายละเอียด ๕,๐๐๐ บาท และภายหลังสอบได้เรียกรับเงินเพิ่มอีกรายละ ๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่มีผู้ใดจ่ายให้

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้เรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบเพื่อช่วยเหลือในการสอบคัดเลือก และได้นำข้อสอบไปให้ผู้สมัครสอบบางรายก่อนวันสอบ รวมทั้งได้บอกคำเฉลยข้อสอบแก่ผู้เข้าสอบในขณะที่สอบจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นลูกจ้างชั่วคราว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ดำเนินการสอบคัดเลือกโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ และความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำการเรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบและเฉลยข้อสอบแก่ผู้สมัครสอบบางรายโดยอาศัยโอกาสที่ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการสอบครั้งดังกล่าว

พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ และกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (ปัจจุบันคือ มาตรา ๘๕ (๔) และ(๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้คืนเงินให้แก่ผู้ถูกเรียกรับเงินแล้วก็ตามแต่ไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษแต่อย่างใด เพราะการกระทำของผู้ฟ้องคดีได้เสร็จสิ้นเป็นความผิดแล้ว การที่ อ.ก.พ. กรมมีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

